

Po górach, dolinach...

Parafia pw. św. Klemensa, papieża i męczennika, w Ustroniu

Nr 29 (1207) 16 lipca 2017 r.

Adres internetowy Parafii: <http://www.klemens.beskidy.pl>

E-mail Redakcji: barbaralanghammer@gmail.com

XV NIEDZIELA ZWYKŁA

Na żyznej ziemi ziarno wyda plony

(Ps 65)

Tego dnia Jezus wyszedł z domu i usiadł nad jeziorem. Wnet zebrały się koło Niego tłumy tak wielkie, że wszedł do łodzi i usiadł, a cały lud stał na brzegu. I mówił im wiele w przypowieściach tymi słowami: Oto siewca wyszedł siał. A gdy siał niektóre [ziarna] padły na drogę, nadleciały ptaki i wydziobały je. Inne padły na miejsca skaliste, gdzie niewiele miały ziemi; i wnet powschodziły, bo gleba nie była głęboka. Lecz gdy słońce wzeszło, przypaliły się i uschły, bo nie miały korzenia. Inne znowu padły między ciernie, a ciernie wybujały i zagłuszyły je. Inne w końcu padły na ziemię żyzną i plon wydały, jedno stokrotny, drugie sześćdziesiątkrotny, a inne trzydziestokrotny. Kto ma uszy, niechaj słucha! Przystąpili do Niego uczniowie i zapytali: Dlaczego w przypowieściach mówisz do nich? On im odpowiedział: Wam dano poznać tajemnice królestwa niebieskiego, im zaś nie dano. Bo kto ma, temu będzie dodane, i nadmiar mieć będzie; kto zaś nie ma, temu zabiorą również to, co ma. Dlatego mówię do nich w przypowieściach, że otwartymi oczami nie widzą i otwartymi uszami nie słyszą ani nie rozumieją. Tak spełnia się na nich przepowiednia Izajasza: Słuchać będziecie, a nie zrozumiecie, patrzeć będziecie, a nie zobaczycie. Bo stwardniało serce tego ludu, ich uszy stępiły i oczy swe zamknęli, żeby oczami nie widzieli ani uszami nie słyszeli, ani swym sercem nie rozumieli: i nie nawrócili się, abym ich uzdrowił. Lecz szczęśliwe oczy wasze, że widzą, i uszy wasze, że słyszą. Bo zaprawdę, powiadam wam: Wielu proroków i sprawiedliwych pragnęło ujrzeć to, na co wy patrzycie, a nie ujrzeli; i usłyszeć to, co wy słyszycie, a nie usłyszeli. Wy zatem posłuchajcie przypowieści o siewcy! Do każdego, kto słucha słowa o królestwie, a nie rozumie go, przychodzi Zły i porwa to, co zasiane jest w jego sercu. Takiego człowieka oznacza ziarno posiane na drodze. Posiane na miejsce skaliste oznacza tego, kto słucha słowa i natychmiast z radością je przyjmuje; ale nie ma w sobie korzenia, lecz jest niestały. Gdy przyjdzie ucisk lub prześladowanie z powodu słowa, zaraz się załamuje. Posiane między ciernie oznacza tego, kto słucha słowa, lecz troski doczesne i ułuda bogactwa zagłuszają słowo, tak że zostaje bezowocne. Posiane w końcu na ziemię żyzną oznacza tego, kto słucha słowa i rozumie je. On też wydaje plon: jeden stokrotny, drugi sześćdziesiątkrotny, inny trzydziestokrotny (Mt 13,1-23)

Perykopa Ewangelii wg świętego Mateusza, którą rozważamy w XV Niedzielę Zwykłą roku, jest dla mnie osobiście inspiracją do rachunku sumienia. Po pierwsze czy czytam Słowo Boże?; po drugie czy wprowadzam je w czyn?; po trzecie czy żyję Słowem Bożym? Gdy przeanalizuję gleby mego serca widzę, jak wiele jest jeszcze do zrobienia. Stwierdzam również, że wciąż jest dużo do zrobienia. Tu na lenistwo nie można sobie pozwolić.

Mało kto wie, ale nad jeziorem Galilejskim jest tzw. „zatoka przypowieści”. Jej położenie przypomina amfiteatr. Stąd właśnie Jezus mógł nauczać tłumy, z łodzi był dobrze słyszany. Woda również pomagała nieść głos. W przypowieściach odnosił się do znaczeń, które były znane słuchaczom. Jak wiemy słuchaczami Jezusa byli ludzie prości, często rolnicy, którzy w trudzie obrabiali swoje pole, spalane słońcem. Dlatego też symbolika gleby bardziej przemawiała do słuchaczy. Jezus dostrzega w tej przypowieści niedojrzałego, głębokiego i żywego słuchania Słowa Bożego. Wynika to z rozproszenia, życia w grzechu, niestałości, pogoni za dobrami tego świata i wszystkiego tego, co świat oferuje. Jest się nad czym zastanawiać. Trzeba głęboko rozważyć to, co Jezus mówi do swoich uczniów w dalszej części perykopy. Jezus przywołuje gorzkie słowa proroka Izajasza: *Słuchać będziecie, a nie zrozumiecie... Bo stwardniało serce tego ludu...*

W tym miejscu trzeba sobie powiedzieć o własnej zdolności słuchania Słowa Bożego, oraz to, czy istnieje we mnie pasja słuchania Słowa Bożego. Wielu z nas dotknęło Słowo Boże, poruszyło do głębi, stało się przyczyną do nawrócenia a co za tym idzie, do uzdrowienia.

W szczerzej modlitwie poproszę Matkę Najświętszą, która Słowo Boże rozważała w swoim sercu, abym i ja umiał rozważać słowo, aby moje serce stało się glebą żyzną przynoszącą plon obfity.

Poproszę Jezusa: **Daj mi, Panie serce rozmiłowane w Twoim Słowie. Amen.**

Wasz brat Franciszek

LITURGIA SŁOWA

I czytanie: Iz 55,10-11

Psalm: Ps 65.10-14

II czytanie: Rz 8,18-23

Ewangelia: Mt 13,1-23

Warto przeczytać

Z przygodami po sukces

Estrada Ludowa „Czantoria” z Ustronia na Festiwalu Slovakia Folk 6-9 July 2017

Trzydziestoosobowy zespół pod kierownictwem dyrygentki dr Danuty Zoń-Ciuk wyjechał z Ustronia raniutko. W tym samym dniu czekał nas pierwszy koncert festiwalowy w Bratysławie. Było trochę emocji - czy zdążymy, bo na Słowacji do okolic Żyliny był potężny korek. Ale pan kierowca stanął na wysokości zadania i do hotelu dotarliśmy na czas. W recepcji kazali nam jednak czekać prawie godzinę. A mieliśmy mieć próbę poza hotelem i sam koncert. Na miejsce dotarliśmy z opiekunką ze strony organizatora. Próba miała być w zabytkowym kościele na starym mieście. I tu było niezbyt zabawnie. Pani otworzyła wejście do kościoła i zaczął wyć alarm. Były telefony z prośbą o pomoc, a w międzyczasie przyjechała policja. My w strojach, w upale ponad 30 stopniowym, a policjant nie chciał wierzyć, że to nie włamanie. Pani została spisana z dowodu. Dopiero po kilku telefonach policjanci odpuścili. Próba była bardzo krótka i pierwszy raz boso, po to żeby ochłodzić się od posadzki.

Pierwszy koncert odbył się w parku na specjalnie zbudowanej scenie na Hviezdoslavovo námestie na starym mieście.

Zmęczeni, ale zadowoleni wróciliśmy do hotelu.

W konkursie brało udział 26 grup z Europy (12), Australii (7), Azji (2) i Afryki (5). Z Polski byliśmy jedynym zespołem. Z Republiki Południowej Afryki było 5, Belgii 2, Hiszpanii 2, Czech 1, Izraela 1, Hong Kongu 1, Macedonii 1, Bośni i Hercegowiny 4 i ze Słowacji 1.

Drugi dzień konkursu był najważniejszy. Śpiewaliśmy w jednej z piękniejszych sal Bratysławy w Pałacu Prymasowskim. Oceniało nas międzynarodowe jury w składzie: prof. Scott Ferguson ze Stanów Zjednoczonych (przewodniczący), doc. Elena Šarayová-Kováčová i doc. Ondrej Šaray ze Słowacji, prof. Federico Bardazzi z Włoch, prof. Nemanja Savić z Bośni i Hercegowiny oraz prof. Martin Berger z Republiki Południowej Afryki.

Przed nami wystąpił potężny, około 80 osobowy chór dziewczęcy z Republiki Południowej Afryki. Po nas śpiewali chłopcy z tej samej szkoły.

My otrzymaliśmy duże brawa, bardzo sympatycznie przyjęto nasz występ. W tym momencie rozpoczęło się niecierpliwie oczekiwanie na wyniki, które miały być ogłoszone dopiero następnego dnia wieczorem.

Po koncercie konkursowym mieliśmy czas na zwiedzanie starego miasta. Oprowadzał nas Polak, który mieszka w Bratysławie od 1939 roku. Pokazywał różne zabytki. Doprowadził nas na dziedziniec starego Urzędu Miasta Bratysławy. Stwierdził, że na nim jest wspaniała akustyka i poprosił o śpiew. Jakie było nasze zdziwienie, gdy parę chwil po zakończeniu utworu z podcieni doszedł do naszych uszu nasz śpiew. Takiej akustyki nikt się nie spodziewał. Ale okazało się, że to jacyś turyści z Azji nagrali nas i odtworzyli nagranie. Zapadła najpierw głęboka cisza, było zaskoczenie na twarzach, a potem salwa śmiechu nasza i tych nagrywających.

Po ciężkim dniu wróciliśmy do hotelu.

W sobotę występowaliśmy przed współuczestnikami konkursu. Po wyjściu z autobusu spotkała nas nieprzewidziana niespodzianka. Nagle pojawiły się chmury i lunął deszcz. Musieliśmy przejść do kościoła, do którego „włamaliśmy się” pierwszego dnia z naszą opiekunką. Przydały się parasole, a nawet pokrowce od strojów.

Kościół był wypełniony po brzegi młodzieżą z wielu krajów. Jakim miłym zaskoczeniem było dla nas, gdy po występie otrzymaliśmy od nich gromkie brawa. Czuliśmy ich ogromną sympatię i to, że nasz występ był dla nich wspaniałym przeżyciem i że się podobał.

Pielgrzymuj z nami...

17 sierpnia 2017 roku

Pielgrzymka to podróż podjęta z powodów religijnych do miejsc świętych. Motywem podjęcia trudów pielgrzymowania może być chęć zadośćuczynienia za popełnione występki lub też chęć wyrażenia prośby o zdrowie, pomyślność. Pątnicy pielgrzymują również, aby wyrazić wdzięczność za wszelkie łaski otrzymane z Królestwa Niebieskiego.

Pielgrzymki mogą być zbiorowe bądź indywidualne.

Pielgrzymka to nie tylko pokonanie drogi do jakiegoś miejsca, to przede wszystkim podróż w głąb samego siebie. Odebranie się od ustalonego rytmu dotychczasowego życia, otwiera nowe widoki, pozwala spojrzeć na siebie i swoje życie z innej perspektywy. Pielgrzymka to odpowiedź na wewnętrzny głos, który wzywa do wyruszenia w drogę do ukrytych zakamarków dalszego życia i lepszego zrozumienia swojej osoby.

Pielgrzymował także Chrystus po ziemskich szlakach. Jego pielgrzymowanie stało się realizacją Bożego planu zbawienia. Zaprosił swoich uczniów do Jerozolimy gdzie dopełnił prawdziwej paschy – przejścia ze śmierci do życia.

Parafia św. Klemensa w Ustroniu, a w szczególności Ksiądz Proboszcz Wiesław Bajger, zaprasza i zachęca do wspólnego pielgrzymowania, a przez to do spotkania z Chrystusem w dniu 17 sierpnia 2017 r., na szlaku Bielsko- Biała, Rajcza, Wisła. W szczególny sposób towarzyszyć nam będzie Matka Boża, która przypomina, że 100 lat wstecz objawiła się trójce dzieci w Fatimie, 300 lat temu nastąpiła pierwsza koronacja Jej Cudownego Obrazu w Częstochowie. Również św. Miłkołaj przypomina o 25. leciu erygowania Diecezji Bielsko-Żywieckiej.

Nasz szlak pielgrzymi prowadzić będzie od Katedry w Bielsku – Białej do kościoła pod wezwaniem Matki Bożej Fatimskiej w Bielsku Obszary. Następnie do Rajczy, gdzie w Sanktuarium Matki Bożej Kazimierzowskiej znajduje się kopia Cudownego Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej ofiarowana przez Króla Kazimierza, Dalej zwiedzimy Zameczek Prezydencki w Wiśle, a za całą radość z pielgrzymowania dziękujemy w kościele Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Wiśle.

A więc pielgrzymujmy wspólnie w dniu 17 sierpnia 2017 r. Zapraszamy!

Teresa Pol – Błachut

Do wieczora, pełni niepokoju jak zostaniemy ocenieni, spacerowaliśmy po uliczkach starego miasta.

Po dwugodzinnym koncercie, w parku przedstawiono nam wszystkich jurorów. Wszystkie zespoły zebrały się wokół sceny i z niepokojem oczekiwały na wyniki. Były salwy radości, a także wyrazy smutku, gdy okazywało się, że tę najwyższą ocenę otrzymał inny zespół. My też doczekaliśmy się salwy radości. **W naszej kategorii otrzymaliśmy najwyższą nagrodę: Dyplom Złote Pasma (90-100 punktów) i puchar.**

Były też Srebrne (75-89,9 punktu) i Brązowe (60-74,9 punktu) Pasma. Nagrodę Grand Prix (90-100 punktów) otrzymał zespół z Macedonii. Była radość i świętowanie.

Następnego dnia udaliśmy się do Trenczyna. Zwiedzaliśmy zamek i miasteczko.

Nasz wyjazd nie byłby możliwy bez wsparcia finansowego ze strony Urzędu Miejskiego w Ustroniu oraz Starostwa Powiatowego w Cieszynie, za co serdecznie dziękujemy.

Teraz czekają nas przygotowania do następnych koncertów. Najbliższe z nich: w Szczyrku i w Makowie Podhalańskim w ramach Tygodnia Kultury Beskidzkiej, w Uzdrowisku i oczywiście przygotowania do Ustrońskich Dożynek.

Teresa Szcześniewska

Patriarchowie i Prorocy z naszego kościoła

Dawid - Zjednoczenie Izraela

Król Dawid przeniósł Arkę Przymierza do Jebus, które od tej pory znane jest jako Jerozolima, i tam ustanowił swoją stolicę.

Przez wiele lat władał rozległym królestwem, czerpiąc korzyści z doskonałego położenia miasta między północnymi a południowymi obszarami królestwa. Pomogło to uniknąć tarć tych dwóch części, gdyż żadna z nich nie czuła się gorsza z racji położenia stolicy.

Dawid zdołał przekazać luźno zjednoczone królestwo swojemu synowi Salomonowi (Dawid zmarł w 932 roku p. n. e.), który wzniósł w Jerozolimie wspaniałą świątynię. Usytuowanie miasta doceniali również kolejni władcy – stanowiło ono nie tylko siedzibę władzy, lecz także miejsce, gdzie przecinały się szlaki handlowe łączące dwie części królestwa (cdn.).

*Martin J. Dougherty, Michael E. Haskew, Phyllis G. Justice, Rob S. Rice -
Wojny biblijne, Wydawnictwo BELLONA, Warszawa 2016, str. 94-98.*

Opracowali Elżbieta i Andrzej Georgowie

KWIATKI PAPIEŻA FRANCISZKA

Czy wiecie, że?...

Papież Franciszek napisał:

„Wielkie wyzwanie: przestać rujnować ogród, który Bóg zawierzył nam, aby wszyscy mogli się z niego cieszyć”.

JUBILACI TYGODNIA

Bolesław Szczepaniuk

Krystyna Drozd-Lenchster

Alicja Torbus

Roman Stanuła

Jerzy Hadaszczak

Tadeusz Micun

Maria Siwek

Renata Budny

Magdalena Księżyk

Grażyna Piątek

Gałczyńska Zofia

Krystyna Gaszczyk

Marian Żebrowski

Jubilatom życzymy pomyślności, zdrowia, łask Bożych za wstawiennictwem Najświętszej Maryi Panny oraz radości i spokoju.

Na ramie z Jezusem

Czy wiarę można porównać do jazdy na rowerze? Z pewnością tak - i wiedzą już o tym nie tylko bywalcy parafialnej kawiarenki „Pod Zielonym Rowerem”, ale także pół setki młodzieży oazowej, która przeżyła w Ustroniu swoje rekolekcje.

Przybyli z całej archidiecezji katowickiej - od Jastrzębia po Radzionków. Ich moderatorem był ks. Paweł Zieliński, wikariusz w parafii MB Częstochowskiej w Rybniku.

Główną myśl piętnastodniowego turnusu Oazy Nowego Życia I stopnia stanowiło osobiste przyjęcie Chrystusa jako Zbawiciela i Pana. Zostało ono poparte praktycznym kursem chrześcijańskiej modlitwy, ewangelizacji oraz śpiewów liturgicznych.

Obierając temat „Na ramie z Jezusem”, ks. Paweł porównał decyzję powierzenia swego życia Chrystusowi do oddania Mu rowerowej kierownicy. Odtąd to On odpowiada za bezpieczny kierunek naszej życiowej drogi i chroni nas przed upadkiem, czyli przed grzechami.

Ważnym elementem życia oazowej wspólnoty była posługa na rzecz parafii - zwłaszcza w trakcie codziennej Eucharystii, ale także przy sprzedaży gazetek oraz w kwestiach porządkowych. Szczególną okazją do porządków był Dzień Wspólnoty, który odbył się 10 lipca. W Ustroniu zgromadziło się wówczas jeszcze pięć innych oaz, a spotkaniu przewodniczył bp Marek Szkućło. Katowicki sufragan nadmienił na progu, że swego czasu sam prowadził rekolekcje w naszym mieście. Tym razem przy ołtarzu towarzyszyło Mu siedmiu kapłanów, w tym trzech neoprezbiterów.

Podsumowując turnus, ks. Zieliński uznał, iż był to „ten rok” - ten trudniejszy, obfitujący w wydarzenia wystawiające zaradność kadry na ciężką próbę. Szerokim echem odbił się wypadek z udziałem naszego samochodu, w którym ucierpiały dwie animatorki, a jedna z nich została zmuszona do opuszczenia oazy w celu dalszego leczenia. Na szczęście po dwóch dniach bezkrólewia kontuzjowaną Joannę zastąpiła Monika, powiadomiona o całym zajściu w drodze powrotnej z Torunia.

Teraz przed oazowiczami kolejny trudny rok, dla wielu wiążący się z przejściem do szkoły ponadgimnazjalnej. Oby wytrzymałość w formacji śladami ks. Franciszka Bklachnickiego - „Sługi Niepokalanej” - pomogła im wyrosnąć na dojrzałych ludzi i odpowiedzialnych chrześcijan. Dzięki temu z pewnością zajądzą jeszcze nieraz do Ustronia.

Mateusz Klaja

Restauracja BaHus

jest świetnym miejscem do organizacji wszelkiego rodzaju imprez. Specjalizujemy się w organizacji:

- przyjęć weselnych,
- bankietów,
- imprez cateringowych,
- innych imprez okolicznościowych.

USTROŃ

ul. 9 Listopada 10

tel. 33 854 26 72

kom. 602 831 296

**RESTAURACJA
BaHUS**

www.bahus.pl

Kącik poezji

Ty, który kreślisz światu drogę pośród gwiazd,
Ty, który poisz rosą stopy suchych traw,
Ty, który młode ptaki chronisz w burzy czas,
Ty bądź, bądź wśród nas.

Ty, który zagubionym szukasz nowych dróg,
Ty, który nam rozjaśniasz blask polarnych zórz,
Ty, który pustym żaglom zsyłasz ostry wiatr,
Ty bądź, bądź wśród nas.

Daj sercom dni gorące,
daj czynom miarę granic,
daj pamięć twardym głoskom
w kamieniu zapisanym.
Daj myślom lot wysoki,
daj rękom to, co trzeba.
bądź,
bądź w nas.

Gdzie giną ptasie echa wśród skalistych wysp,
Gdzie w leśnych rezerwach dzwoni cisza cisz,
Gdzie w wielkomijskim gwarze ginie serca takt,
Ty bądź, bądź wśród nas.

Ty, który załamany dajesz cienie szans,
Ty, który ociemniałym ślesz przewodni blask,
Ty, który zwyciężanym każesz w walce trwać,
Ty bądź, bądź wśród nas.

Daj sercom dni gorące,
daj czynom miarę granic,
daj pamięć twardym głoskom,
w kamieniu zapisanym.
Daj myślom lot wysoki,
daj rękom to, co trzeba,
daj wiarę w ludzi prostych,
daj ziemi spokój nieba.

Krzysztof Dzikowski, śpiewa Seweryn Krajewski

Z życia parafii

• W niedzielę przeżywaliśmy odpust ku czci Bożej Opatrzności. Uroczystej Mszy odpustowej przewodniczył ks. Paweł Zieliński w koncelebrazie z naszym Proboszczem i ks. Waldemarem z diecezji sandomierskiej. Ks. Paweł wygłosił też słowo Boże. Uroczystość uświetnił swoim śpiewem nasz chór „AVE”.

• Poniedziałek był kolejnym dniem XIII Festiwalu Ekumenicznego. Przypomnił o tym ks. prob. Wiesław Baiger, witając licznie zgromadzonych w sali Czytelni Katolickiej na wernisażu wystawy fotografii Wojława Suchty i Kazimierza Heczki. Witając wszystkich, zwrócił uwagę na obecność poprzedniego proboszcza, ks. Antoniego Sapoty, którego przywitano brawami.

Następnie głos zabrał Kazimierz Heczko, który w kilku słowach opowiedział o tematyce swoich zdjęć, podkreślając, że są to fotografie znanych miejsc kultu nie tylko z Polski.

W dalszej części programu p. Maria Nowak przeczytała artykuł, który napisała przed laty o przelocie Jana Pawła II nad Hermanicami. Przypomniała w ten sposób ważność tej chwili w tamtym czasie, a także na dzień dzisiejszy. Mówiła o tym wydarzeniu, gdyż p. Wojława Suchta był jedynym fotografem, który uwiecznił to na zdjęciach, a zdjęcia te znalazły się na wystawie. Wysłuchaliśmy też pięknej piosenki o Papieżu, której słowa drukujemy obok.

Potem pan Wojława niezwykle ciekawie przedstawił swoją bardzo ciekawą wystawę. Można powiedzieć wystawę zdjęć ujmujących ekumenizm, który ma miejsce w naszym mieście.

Czas spotkania w Czytelni nie był więc czasem straconym, można było porozmawiać, popatrzeć na te piękne fotografie a także poczęstować się pysznymi kanapkami.

• Na wtorkowy wieczór zostaliśmy zaproszeni do kościoła. Tam, również w ramach XIII Festiwalu Ekumenicznego, mieliśmy okazję wysłuchać śpiewu Scholi Cantorum Minorum Chosoviensis z Chorzowa. Dziesięciu Mężczyzn uraczyło nas cudownym śpiewem ku czci św. Benedykta. Wszystkim obecnym udzieliła się atmosfera mistycznej liturgii przedsoborowej, opartej na chorale gregoriańskim. Schola specjalizuje się w wykonywaniu chorału, ale wykonuje także wczesną polifonię i pieśni tradycyjne – jedno i wielogłosowe. Wspaniałe, niezapomniane przeżycie. Dziękujemy.

• W środę znowu zgromadziliśmy się w sali Czytelni Katolickiej, a zaprosił nas dr hab. Marek Rembierz. Temat wykładu-prelekcji brzmiał: „Pedagogia miłosierdzia. Kształtowanie ekumenicznej otwartości i wyjście na peryferia - ewangeliczne przesłanie papieża Franciszka”. Wykład jak zawsze ciekawy w przekazie i „zmuszający” do zastanowienia się nad tym, czy jesteśmy miłośnikami, czy miłosierdzie w dzisiejszych czasach istnieje?

• W tym dniu na uroczystej wieczornej Eucharystii ks. Paweł, moderator pierwszej grupy oazowej, dziękował za dobre przyjęcie młodych ludzi w naszej wspólnotie parafialnej. W czwartek rozjeżdżają się do swoich domów. Dla przypomnienia, w miniony poniedziałek miał miejsce *dzień wspólnoty*, na którym gościł bp Marek Szkułdo z archidiecezji katowickiej. Na str. 3 drukujemy krótką relację jednego z oazowiczów.

• W czwartek po raz 129 czuwaliśmy z Maryją Fatimską. Części Różańca prowadziły poszczególne grupy modlitewne. Po Apelu Jasnogórskim Mszę św. sprawowali - ks. Tomasz Sroka i nasz Proboszcz. W kazaniu ks. Tomasz zwracał uwagę na godność kobiety, matki, którą przyrównywał do Maryi. Po Komunii św. poświęcony został różaniec, który Proboszcz przywiózł z Fatimy. Został on po chwili zawieszony na figurze, ma przypominać o jubileuszu 100. lecia objawień w Fatimie. Po procesji z figurą, którą nieśli panowie, było błogosławieństwo.

DYŻURY SPOWIEDNIKÓW W TYM TYGODNIU

Dzień tygodnia 9. 00 - 10. 30

poniedziałek	ks. Ł. Tłałka
wtorek	ks. W. Firlej
środa	ks. M. Fres
czwartek	ks. A. Gawlas
piątek	ks. T. Pietrzyk

Dzień tygodnia 15. 00 - 16. 30

poniedziałek	Pasjoniści
wtorek	Pasjoniści
środa	Dominikanie
czwartek	ks. M. Jenkner
piątek	ks. G. Strządała

„Po górach, dolinach...”

Barbara Langhammer (red. naczelny), Roman Langhammer (skład komputerowy), Franciszek Jaworski, ks. Mariusz Jagosz (ogłoszenia i intencje)

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania nadesłanych materiałów i zmiany tytułów.

Wydawca: Parafia pw. św. Klemensa, papieża i męczennika w Ustroniu.

Koszt wydania: 1 zł.; ofiara dobrowolna.

Adres Redakcji: 43-450 Ustroń, ul. M. Konopnickiej 1, tel. 33 854 30 23 (Parafia: 33 854 24 49).

Strona internetowa Parafii: <http://www.klemens.beskidy.pl> **E-mail Redakcji:** barbaralanghammer@gmail.com